

end i dag. Man kan spørge sig selv, om dette i sig selv ikke udgør et større problem.

Der er i dag en bred politisk enighed om, at der er behov for et kursskifte, så vi ikke kun dækker vores energiforbrug ved fossile brændsler som olie, kul og gas. Uden en væsentlig ændring af dette kan vi risikere større usikkerhed vedrørende levering af olie, kul og gas, men også større udledning af drivhusgasser, hvis betydning for klimaet vi i bedste fald ikke kender omfanget af.

Kl. 11.00

Der kan være gode grunde til at gå foran, hvis man ønsker at fremme en udvikling, men man bør til enhver tid undgå at løbe så langt foran, at man ikke får trukket de andre med. Både på miljøområdet og når det gælder udviklingsbistanden, har Danmark traditionelt været fem skridt foran resten af verden. Det har medført betydelige omkostninger for det danske samfund – omkostninger, som sjældent har stået mål med den effekt, der er opnået for miljøet og for udviklingen i den tredje verden.

Danmark påtog sig store forpligtelser i forbindelse med Kyotoaftalen. En reduktionsforpligtelse på 21 pct. for CO₂-udledningen er en temmelig stor udfordring, må man sige. Siden 1990 har det danske samfund gennemført en meget betydelig klimaindsats – en indsats, som ved udgangen af 2012 formentlig vil kunne opgøres til, at industrien og andre har betalt mere end 100 mia. kr. Og her er det kun Dansk Folkeparti, som har forholdt sig skeptisk.

Det er naturligvis også en indsats, der har medført en del forandringer, men set i det globale perspektiv har det danske reduktionsmål kun udskudt stigningen i udledningen af klimagasser med mindre end 14 dage. Dette burde få nogle røde knapper til at lyse. Måske burde miljøministeren overveje at få nogle flere lande til at yde deres del, inden hun endnu en gang driver klapjagt på vores egen industri og vores virksomheder.

Man må ikke glemme, at dette netop både kan komme til at koste arbejdspladser og ikke mindst komme til at koste ekstra for den enkelte forbruger. Dansk Folkeparti er enig i, at der skal ske en reduktion af CO₂-udslippet, men det bør fordeles retfærdigt imellem landene.

En af de ting, som også ligger Dansk Folkeparti meget på sinde, er et af de punkter, som vi meget gerne vil fremhæve i dag, og det er de alternative energikilder. Vi er nødsaget til at have den målsætning, at energiforbruget i transport-

sektoren skal nedbringes. Som det fremgik af talen, som et bredt flertal af Folketingets partier kunne tilslutte sig, var parterne enige om, at målet for det samlede energiforbrug var et fald svarende til et gennemsnit på 7,5 petajoule pr. år over en periode fra 2006 til 2013. Denne aftale vedrørte ikke transportsektoren.

Historisk set har transportsektoren udgjort et væsentligt, et stort problem, idet energiforbruget har været i konstant vækst. Netop på transportområdet er det væsentligt, at vi igennem en fokuseret innovationsforskning, f.eks. i brintenergi og bioætanol – altså biobrændstoffer – arbejder målrettet på at skabe alternativer til olien. Regeringen vil nu afsætte 200 mio. kr. til forskning i biobrændsel. Det er vi naturligvis glade for.

Det har holdt hårdt. Dansk Folkeparti fik under finanslovforhandlingerne med nød og næppe regeringen overtalt til at afsætte de her beskudne 60 mio. kr. til formålet. 352 mio. kr. bruges der hvert år på forskning i energisektoren. Nu tilføjes der altså yderligere 260 mio. kr., så nu er der lagt op til, at Danmark kan blive førende inden for udviklingen af alternative energiformer også på biobrændstofområdet.

I Dansk Folkeparti er vi rigtig glade for, at regeringen omsider er vågnet op til dåd, og vi vil være meget opmærksomme på, om de afsatte midler er tilstrækkelige, så der kan komme mere fokus på biobrændstoffer i fremtiden.

På 10 minutter er det selvfølgelig svært at berøre alle de her emner, der er beskrevet i den energipolitiske redegørelse for 2006. Det kan også være svært at se, hvordan »Energistrategi 2025« ender, specielt når man bliver bidt af de her enkelte emner og man gerne vil uddybe dem. Det kan man simpelt hen ikke nå, der er ikke tid nok.

Men alt i alt er det en pæn redegørelse, og vi kan se, at Dansk Folkeparti har haft væsentlig indflydelse på indholdet. I Dansk Folkeparti håber og tror vi på, at der med »Energistrategi 2025« er lagt op til en fremtidsorienteret energipolitik, der er mere målrettet mod hurtig handling og ikke mindst imødegår de langsigtede energipolitiske udfordringer, vi står over for. Dansk Folkeparti takker for redegørelsen.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

I forhold til forskning, udvikling, demonstration og pengene siger fru Tina Petersen, at det er 352